

ע"פ 36573/01 - עלי בן אבראים מוחা�mid נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

07 פברואר 2018

עפ"ג 18-01-36573 מוחা�mid נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בטינה טאובר

תמר נאות פרי

המערער

علي בן אבראים מוחা�mid
עו"י ב"כ עו"ד מוהנד ג'אודאת

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

פסק דין

השופטת בטינה טאובר:

מבוא

1. בפנינו ערעור הנאשם (להלן: "המערער") על גזר דיןו של בית משפט השלום בחדרה, כב' השופט משה גינזט, שנית ביום 14/12/2019 בת"פ 15-12-20919 (להלן: "בית משפט קמא"). הערעור הופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער לאחר הרשותו על פי הزادתו בעבירה של רכישה או החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין") + סעיף 31 לחוק העונשין ובעבירה של רכישה או החזקת חלק של נשק או תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין.

2. בד בבד עם הגשת הودעת הערעור הגיע המערער בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו. לנוכח העובדה כי שמיית הערעור בפניו הרכיב נקבעה ליום 18/02/20, עובר למועד שנקבע לריצוי העונש, התיתר הצורך לדון בבקשת המערער.

עובדות כתוב האישום וההיליך בבית משפט קמא

3. מעובדות כתוב האישום המתוקן שהוגש כנגד המערער ונאים אחר ביום 17/12/20, עולה כי ביום

עמוד 1

25/06/2015 סמוך לשעה 23:56 בבית שلد בשכונת עין ג'ראר באום אל פחם המערער ונאשם נוספת בחזקו ננסח מאולתר מסוג קREL גוטסב וכן במחסנית לחת מקלווע עוזי טעונה ב-2 כדורים 9 מ"מ, מחסנית מאולתרת ריקה לנשח מסוג קREL גוטסב וכן קופסה המכילה 34 כדורים של 9 מ"מ.

נתען כי בנסיבותם כמתואר לעיל, המערער והנאשם הנוסף החזקו בצוותא חדא בנשח שיש בכוחו להמית אדם וכן באביזרי נשח ותחמושת ללא רשות על פי דין להחזקתם ואין נפקא מינה אם כל המעשים נעשו יחד או אם מקצתם נעשו בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

4. ביום 16/12/08 ובעקבות הודהתם של המערער והנאשם הנוסף בעובדות כתוב האישום הורשע המערער בעבירה של רכישה או החזקת נשח שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, ובעבירה של רכישה או החזקת חלק של נשח או תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין.

5. בעקבות הרשעה ולבקשת באת כוח המערער הורה בית משפט קמא על הגשת תסקير שירות המבחן בעניינו של המערער.

6. במסגרת תסקיר שירות המבחן שהוגש לתיק בית משפט קמא ביום 17/06/07, סקרה קצינית המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של המערער. צוין, כי המערער נשוי ואב לתינוקת בת חודשים, תושב אום אל פחם. מתולדותיו של המערער עולה כי הוא הבן השביעי למשפחה המונה 8 ילדים, בגילאים 36-19, כאשר המערער מתאר קשר קרוב עם בני משפחת המוצא ושולל מעורבות פלילתית נוספת בקרב מי מבנים.

קצינית המבחן ציינה כי המערער סיים 10 שנים לימוד. עם סיום לימודי החל לעבוד בספר מarket, בהמשך עבד בבניין ומאז חודש אוקטובר 2015 עובד המערער בתפקיד ראש צוות עובדים בחברת בנייה לשבעות רצונם של מעבידיו.

ביחס להיסטוריה העבריתנית ציינה קצינית המבחן כי מתוך עיון ברישום הפלילי המעודכן של המערער נכון ליום 17/06/06 עולה כי זהה מעורבותו הראשונה והיחידה של המערער בפלילים.

צוין כי על רקע ביצוע העברות נשוא כתוב האישום, שהוא המערער מספר ימים בבית מעצר "קישון", שוחרר למעצר בית, בבית הוריו באום אל פחם, שם שהה מספר ימים ולאחר מכן בוטלו כל התנאים המגבילים בהם היה המערער נתון, והוא שב להtaggor בביתו.

באשר לביצוע העברות נשוא כתוב האישום, הודה המערער בחזקת הנשח, אשר לדבריו מצא בשקיות

בสมוך לאזרז מגוריו ותיאר כי חש בלבול ופחד, לא ידע כיצד לנוהג באוטה העת והחליט ליטול את השקיית ולהתיעץ עם שותפו לעבירה. קצינת המבחן ציינה כי כיום מבייע המערער הבנה באשר לאיסור שבהתנהגותו בעת ביצוע העבירות ובדבר דרכם חילופיות ראיות יותר, כמו פניה מידית לגורמי אכיפת החוק.

בתסקير שירות המבחן צוין כי המערער שולל סכטוכים /או כוונות לבצע שימוש בנשק, תוך ביטוי הבנה לשיכונים הנשקרים ולחומרה הטמונה בעבירות בתחום הנשק. כן צוין כי ביום המערער ממוקד ברצון לשמור את אורח החיים התקין, בו אופיין טרם ההליך הנוכחי, הכולל משפחה מתפרקת ותעסוקה יציבה, במטרה להתקדם כלכלית ומ录制ית.

קצינת המבחן ציינה כי בפגש שהתקיים התרשמה כי המערער מזהה באופן ראשוני את הקשר לנסיבות תרבותיות ולהשפעות סביבתיות על נסיבות ביצוע העבירות, ומבייע נכוונות להעמק את הבירור על מנת לחזק את יכולתו להימנע ממצבים דומים בעתיד.

בכל הנוגע להערכת הסיכון לעברינות ולסיכון השיקום ציינה קצינת המבחן כי המערער הינו בחור צעיר בן 25, אשר גדל במסגרת משפחתית תקינה, וניהל אורח חיים יצירני עד למועדו הנוכחי, ואשר חזר לשגרת חי עובודה מיד עם שחרורו מן המעצר.

שירות המבחן התרשם כי לumaruer אין דפוסים עבריניים מושרים והוא מצוי בביסוס חייו, בתחום המשפחה, והתעסוקתי והוא בעל תכניות אדפטיביות ביחס לעתידו.

בעקבות האבחון העריכה קצינת המבחן קיומו של סיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק, בשל היעדר מעורבות בפליליים, עמדותיו הנוכחיות של המערער המגלות אחריות ומזהות חומרת מעשי ומיקומו של ההליך הפלילי הנוכחי ומהו גורם מציב גבולות ומדרבן לשינוי.

לצד זאת, לאור גילו הצעיר של המערער, חומרת העבירות בתחום הנשק לאור גם נכוונתו של המערער להשתלב בהליך טיפול, המליצה קצינת המבחן על מעורבות טיפולית של שירות המבחן כגורם סמכותי ועל שילובו של המערער בטיפול בקבוצה "עודית לדובי" ערבית המעורבים בעבירות הנשק.

להערכת שירות המבחן, השתלבותו של המערער בקבוצה טיפולית זו תסייע בהפחחת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדיו של המערער.

בסיכום חוות הדעת המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבן, במהלךיו יעקוב שירות המבחן על שילובו של המערער במרכז הטיפול הייעודי התחום בשנק במסגרת שירות המבחן וציין כדלקמן:

"אנו מודעים לעמדת התביעה על הטלת מאסר בפועל, אך נצין כי על אף חומרת העבירות, לאור העובדה כי מדובר בבחור צעיר (25), נעדר עבר פלילי, אשר לווח אחראיות מלאה להתנהגותו והיררכומו הנוכחיות להלן שינוי באמצעות מעורבות שירותינו כגורם סמכותי טיפולי, נמליץ שלא למצות עימיו את הדין ולהסתפק בתקופת מאסר שתורצה בדרך של עבודות שירות, שלא לתקופה המקסימלית לצד, כאמור, צו מבנן לשנה".

7. מעיון בתיק בית משפט קמא עולה כי ביום 17/07/17 פנה בית המשפט קמא לממונה על עבודות שירות להגיש לעיונו חוות דעת שתבחן את אפשרות העיסוק המערער בעבודות שירות. ביום 19/10/17 ניתנה הודעה הממנה על עבודות שירות כי המערער נמצא מתאים לעבודות שירות.

גזר דין של בית המשפט קמא

8. ביום 14/12/17 גזר בית משפט קמא את דין של המערער והנאשם הנוסף. בית משפט קמא עמד במסגרת גזר דין על העבירות המיוחסות למערער ولנאשם הנוסף, ועל האמור בתסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של המערער והנאשם הנוסף. בהמשך, עמד בית משפט קמא על הכללים המנחים שהותכו בפסקה באשר לעונשה ובאשר לעונשה הרואה בעבירות נשק, על רקע חומרת הגבואה ופוטנציאלי הפגיעה הגבוהה הגלומה בהן.

9. בית משפט קמא ציין באשר למדיניות העונשה כי בשנים האחרונות התפתחה מדיניות עונשה המצדיקה החמורה יתרה עם מחזקי נשק שלא כדין, והפנה בהקשר זה לאמר בפסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' סמיר בסל (17/03/08) (להלן: "פסק דין בסל"). בהינתן נסיבות ביצוע העבירות, העריכים שנפגעו מביבוצען, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים ומדיניות העונשה הנוהga, סבר בית משפט קמא כי מתוך העונש ההולם את מעשי המערער, נמצא בתווך שבין 7 חודשים מאסר ל-36 חודשים מאסר לריצוי בפועל.

10. בית משפט קמא נתן כאמור בפסק דין משקל להודאת המערער שחסכה זמן שיפוטי יקר, וחסכה את העדתם של עדי התביעה, לנטיית האחריות מצד המערער ולהכרתו בפסקם שביהם. כן התחשב בית משפט קמא בשיקול כי לא הוכחה כוונת פגעה באמצעות כל הנקש שהחזק או שהוא גועד לצורך פתרון סכסוך באמצעות אלימים. כן שקל בית משפט קמא לחיבת האמור בתסקרי שירות המבחן בעניינו של המערער. ואולם, וחרף כל האמור ציין בית משפט קמא כי בשקלול כל הנתונים לחומרה ולקיים, לא ניתן להיעתר לביקשת הסניגור להטלת עונש מאסר שירותה בעבודות שירות לגבי המערער.

11. לאור כל האמור, ובהתחשב במכלול השיקולים שפורטו, הטיל בית משפט קמא על המערער את העונשים הבאים: 7 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מי מעצרו; 9 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא

שהמערער לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחררו ממאסרו, עבירות על הסעיפים בהם הורשע בתיק זה וירשע בהם בין בתקופת התנאי ובין לאחריו; Kens בסך של 3,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורה, אשר ישולם ב-10 תשלוםמים שווים ורכופים החל מיום 18/05/15.

12. למען שלמות התמונה י הציון בתמצית, כי באשר לנאים הנוסף, אשר אף הוא הורשע על פי הודהתו בעבירה של סיוע לרכישת או החזקת נשק שלא כדין, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, ואשר נדון ביום 17/07/18 בת"פ 18435 לעונש מאסר בן 18 חודשים בין עבירה נוספת של החזקת נשק, ואשר תסקير קצין המבחן לא בא בהמלצת טיפולית או עינויה שיקומית בקהילה, גזר בית משפט קמא עונש מאסר בפועל של 6 חודשים בנוסף לעונייה נלווה.

תחזית טענות הצדדים

13. המערער טען כי בית משפט קמא החמיר יתר על המידה עת הטיל עליו עונש של 7 חודשים מאסר לרייצי בפועל, ולא נתן משקל לנסיבות המקלות ובעיקר להודאותה המוקדמת של המערער כבר בתחום המשטרה, ולהמלצת שירות המבחן לעונייה טיפולית, שתמנעה את חשיפתו של המערער שהינו בעל עבר פלילי נקי, לשכיבנה שלילית ולסיפוח נורמות שליליות.

המערער הוסיף וטען, כי בית משפט קמא טעה עת הסתמן בגזירת העונש, על עונייה בתיקים לא דומים, בהם דובר בכלי נשק בעלי פוטנציאלי פגיעה מיידי, ולא שם לנגד עניינו את העובדה כי בנסיבות עניינו של המערער ניתן להסתפק בעונייה של עבודות שירות, כפי שעלה מStoryboard של פסק דין אליהם הפנה המערער בהודעת הערעור. לטעםו טעה בית משפט קמא בקביעת מתחם העונש ההולם.

עוד ובנוספ' נטען, כי בית משפט קמא טעה עת לא דין בעניינו של המערער באפשרות של חריגה ממתחם העונש, מטעמי שיקום לפי הוראת סעיף 40ד לחוק העונשין, לנוכח המלצתו החביבית של שירות המבחן, ושעה שהמערער נמצא בקבוצת טיפולית של שירות המבחן ובעיצומו של הליך שיקומי מוצלח.

14. המשיבה סקרה מנגד כי דין הערעור להידחות ובענין זה סמוכה המשיבה את ידיה על גזר דין של בית משפט קמא.

במסגרת טיעונית התמקדה המשיבה במדיניות העונייה בעבירות נשק. לעומת זאת עבירה של החזקת נשק שלא כדין הינה עבירה חמורה הפוגעת הציבור פגעה אונסה, בשל פוטנציאלי הפגיעה, ושל נפיצות התופעה, מתחייבת עונייה המצדיקה החמרה יתרה עם מחזיקו כל נשק שלא כדין. לפיכך ולעמדתה, החזקת נשק שלא כדין מחייבת מאסר בפועל אחורי סוג ובריח, ובצדק לא חריג בית משפט קמא ממתחם העונש ההולם ולא קיבל את המלצת שירות המבחן שאינה מחייבת.

15. העורע שבפנינו מופנה כאמור כנגד חומרת עונש המאסר בפועל בן 7 חודשים שנגזר על המערער לאחר הרשות בעבירות החזקת נשק שלא דין.

16. לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי העונש הראוי למי שהורשע בעבירה של החזקת נשק שלא דין הינו כלל מאסר בפועל. בית המשפט העליון עמד בפסקיו הדיון על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת נשק ונשיות נשק, תוך שהוא מצין את חומרת המעשה ופוטנציאלית הפגיעה החמור הגלום בעבירות אלה, המהווה איום על שלום הציבור כולם. על רקע האמור עמד בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין על מגמת החמורה המוצאת ביטויו בפסקה, בהטלת עונשי מאסר ממושכים יותר מזה שנגזר על המערער בבית משפט קמא, ובולשונו של בית המשפט העליון **פסק דין בסל:**

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיות נשק, תוך שהוא מצין את חומרת המעשה ואת פוטנציאלית הנזק הכרוך בו. נשק המתגלה מיד ליד עשוי הגיעו לידי גורמים ערביינים או לפעולות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהוות איום על שלום הציבור כולם; כתוצאה לכך גדול ההכרח להרתו את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך (ראו למשל: ע"פ 2422/14 ח'דר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 10 וההਪניות שם (21.12.2014); ע"פ 2918/13 דבש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 8 וההപניות שם (18.7.2013)). לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמורה הדרגתית בעונשים המושתים על ערביינות נשק (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, [פורסם בנובו] פסקה 14 וההപניות שם (19.1.2014); ע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (14.9.2011) (להלן: עניין ותד))."

כן ראה:

רע"פ 1246/17 מוחמד מטר נ' מדינת ישראל (17/03/17);

רע"פ 4559/16 מועתאץ נסיראת נ' מדינת ישראל (22/06/16);

רע"פ 2281/15 מוחמד חדיג'ה נ' מדינת ישראל (27/04/15).

17. עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיידואלית ומתואמת לנسبות ולන羞ם הספציפי העומד תחת את הדיון בפני בית המשפט, שכן יש לבחון כל מקרה ונסיבותיו, לרבות הנسبות האישיות של הנאשם שעומד לדין. ראה: ע"פ 3210/06 עמארה נ' מדינת ישראל (18/03/07).

18. סעיף 40(ב) לחוק העונשין קובע, כי בית משפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי

שיקום או הגנה על שלום הציבור, לפי הוראת סעיפים 40ד ו-40ה לחוק.

על פי הוראת סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, לאחר קביעה מתחם העונש ההולם וככל שבית המשפט מצא, כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שיתתקם, רשיי הוא לחרוג מתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לשיקולי שיקומו, תוך מתן הוראות בדבר נקיות אמצעים שיקומיים כלפי הנאשם, לרבות העמדתו בפיקוח שירות המבחן, לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

19. עיקר המחלוקת בין הצדדים במקורה דין עניינה בשאלת, האם יש מקום לסתות, בנסיבות המקורה דין ולנוכח חומרת העבירה, מתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום. Mach, סבורה ב"כ המשיבה כי לאור נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה ומשה מדובר "במכת מדינה", אין מקום לסתות מתחם העונש ההולם ויש לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל לצורך הרתעת היחיד והרתעת הרבים. Mach, ב"כ המערער טוען כי על רקע המלצה שירות המבחן, וסבירו שהיקום המוצאים ביטויים גם בהליך השיקום בו נוטל המערער חלק, קיימת הצדקה להקללה בעונשו של המערער, באופן שմרכיב שיקולי שיקום על פני שיקולים אחרים של גמול והרתעה, תוך סטייה מתחם העונש ההולם.

20. מעין בהוראות תיקון 113 לחוק העונשין עולה, כי המחוקק לא ראה להגדיר את אותן עבירות ו/או נסיבות חריגות, אשר בעצם לא תיתכן אפשרות לחרוג מתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום. יחד עם זאת, סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין קובע, כי עיקנון השיקום נסוג במקרים בהם מעשה העבירהomidת אשמו של הנאשם הינם בעלי חומרה יתרה.

בית המשפט העליון בע"פ 13/13 5936 פלוני י' מדינת ישראל (14/01/15) דין בישומה של הוראת סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין והבהיר כיאמין ככל שהعبارة ונסיבותה חמורות יותר, גובר הנטול על הטוען להקללה בשל שיקולי שיקום. עם זאת הדגיש בית המשפט העליון כי איןנו **"קובע כלל-על שלulos לא ניתן להעדיף את שיקול השיקום כאשר העבירה חמורה"**. ואכן, אף סעיף 40ד(ב) מותר פתח, בהתקיימות של נסיבות מיוחדות ווצאות דופן, הגברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם.

נראה, אפוא, כי כל אימת שבית משפט שוקל להקל בדיון עם הנאשם בשל שיקולי שיקום על בית המשפט לעורוך איזון בין שיקולים שונים. בין היתר, נשללים גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות, זהותו וגילו של הנפגע, טיב הפגיעה, חומרת המעשים, תדריהם ובמידה רבה נשאלת השאלה, האם הנאשם השתקם בפועל ועד כמה מבוססת המסקנה, כי יש לנימוק סיכוי של ממש להשתקם.

21. מבלי להקל ראש בחומרת עבירות החזקה והנשיאה בנשך, סבורה אני, כי אין בחומרת העבירה שביצע המערער כשלעצמה כדי לשלול העדפות של שיקולי שיקום, מקום שנסיבותיו האישיות של

המערער וקיים של פוטנציאלי שיקומי גבוה יוכחו. וראה גם: ת"פ (ח') 613-04-17 **מדינת ישראל נ' מחמוד אגבירה** (17/01/18); ת"פ 7498-11-14 **מדינת ישראל נ' עאקו' אלצראעה** (30/03/17); ת"פ (מחוזי באר-שבע) 54801-06-15 **מדינת ישראל נ' אלעטאונה** (08/05/17).

.22. וכן בצד ענישה לחומרה בעבירות נשק הכללת תקופת מאסר לריצוי בפועל מאחריו סORG וברית, רואים אנו בפסקת בית המשפט העליון כי בניסיבות בהן הצביע נאשם על סיכון שיקום ממשיים, חריג בית המשפט העליון לקולא ממתחם הענישה תוך העמדת תקופת המאסר על פרק זמן שיאפשר ריצוי העונש על דרך של עבודות שירות.

וראו:

ע"פ 10/10 **אקרמן נ' מדינת ישראל** (11/01/00);

ע"פ 14/14 **אחמד ליאדי נ' מדינת ישראל** (14/11/04);

ע"פ 7139/12 **ליאור ג'ורנו נ' מדינת ישראל** (13/03/07);

ע"פ 13/13 **מדינת ישראל נ' סליםאן** (14/01/19);

ע"פ 16/16 **נעם סלב נ' מדינת ישראל** (17/09/14).

.23. שירות המבחן הגיע בעניינו של המערער תסקירות ממנו עולה כי זהה מעורבותו הראשונה של המערער בפלילים וכי המערער לא צבר לחובתו שם עבירה נוספת, גם לאחר האירוע נשוא כתוב האישום (25/06/15).

כפי שצווין כבר לעיל שירות המבחן עמד בתסקיריו כי מיד בתום תקופת מעצרו, חזר המערער לנמל אורח חיים תקין בו אופיין טרם ההליך הנוכחי הכלול חי משפחה תקינים וחזרה לשגרת עבודתה.

לעמדת שירות המבחן, קיים אצל המערער סיכון נמוך להישנות התנהגותות עוורת חוק, הן בשל היעדר מעורבות עמוקה בפלילים והן לנוכח עמדותיו של המערער המזהות את חומרת מעשיו והבנה באשר לאסור בהתנהגותו.

שירות המבחן המליך על שילובו של המערער בהליך טיפולית שינוהל על ידי שירות המבחן ואשר יכול שילוב המערער בקבוצת טיפולית לדובי ערבית המעורבים בעבירות נשק. בנוסף המליך שירות המבחן כי ראוי לאפשר למערער לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות, וכן יוטל על המערער צו מבחן במהלכו ניתן יהיה לעקוב אחר התנהגותו של המערער ועל השתלבותו בתכנית השיקום.

.24. תסקיר שירות המבחן מצבע, אפוא, כי לumarur סיכון שיקום ממשיים. על רקע העובדה, כי מדובר

במערער חסר עבר פלילי, אשר היה מעורב באירוע פלילי אחד, ומשירות המבחן התרשם, כי קיימת כבר כעט הפחתה משמעותית ביחס למסוכנותו של המערער, והוא עומד על סיכון נמוך להישנות התנהגות עוברת חוק, סבורה אני, כי המערער עמד בנפל הכבד, המוטל עליו בשל חומרת העבירה, כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם, לשם העדפת עונשה שיקומית בעניינו, ועל מנת שהמערער יוכל להמשיך ולהשלים את ההליך הטיפולי אותו החל בחסות שירות המבחן.

.25 על רקע כל האמור לעיל ועל מנת לאפשר קיומו של ההליך השיקומי, לרבות השתתפותו של המערער בתכנית טיפולית שהותאמת עבורו על ידי שירות המבחן, אמלץ לחבריו להתערב בקשר הדין שניתן בעניינו של המערער על ידי בית משפט קמא ולגוזר על המערער עונש מסר שלא יכול מסר לRICTO בפועל. כך ניתן יהיה להעמיד את המערער אף לפיקוח ממושך של שירות המבחן. וcidou וככל שיפר המערער את האמון שניתן בו וההזדמנויות שנפתחת בפניו, ולא ישתף פעולה עם גורמי הטיפול /או יחוור לפעולות עבריניות בתקופת המבחן, כי אז יוחזר עניינו לבית המשפט וניתן יהיה לגוזר עליו עונשה אחרת בשם לב לעבירה שבביבואה הורשע.

.26 בהינתן כל האמור, אציג לחבריו להרכבל את הערעור ולהפחית את עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער ל-6 חודשים אשר ירצו בעבודות שירות, לאחר שהמונה על עבודות שירות אישר, כי המערער כשיר לבצע עבודות שירות, אף קבע עבורו מקום עבודתו. יתר רכיבי גזר דין של בית משפט קמא יותר על כנמ, בשינוי אחד לפחות מניין תקופת התנאי שנקבעה לעונש המאסר על תנאי יהל ממועד מתן פסק דין זה.

בנוסף אמלץ לחבריו, ולאחר שהמערער אף נתן הסכמתו לכך בדין שהתקיים ביום 18/02/01 להעמידו בפיקוח ממושך של שירות המבחן, למשך 24 חודשים.

לאור חומרת מעשי המערער סבורה אני, כי אין מקום לנכונות תקופת מעצרו של המערער מתקופת עונש המאסר בפועל, שכאמור אציג כי ירצה בעבודות שירות.

בתינה טאובר, שופטת

השופט רון שפירא, נשיא [אב"ד]:

אני מסכימ.

ambil' לגורע מחומרת העבירות בנסיבות הרוי שבמקרה זה, בנסיבות כפי שפורטו בכתב האישום המתוקן, אינו בגדר של

מעשה בעל "חומרה יתרה", כמשמעותו בהוראות סעיף 40ד'(ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977. בהתאם גם אין מנעה לשקל במקורה זה שיקול שיקום ולהעדריפם, כאשר על פי הנתונים שבפני בית המשפט יש סיכוי של ממש שהנאשם/מערער ישתקם. סבור אני כי מקרה זה נמנה על המקרים שבו לגדר החירג של השיקום ניתן להכליל גם מקרים בהם הנאשם מבצע לראשונה עבירה ונראה כי עבירה זאת היא בגדר חריג בולט למהלך חייו.

ນצין כי ככליאתו של אדם, אף בעבירה ראשונה, עלולה להיות בעלת אפקט קריםינוגני בעיתוי ומסוכן. הינו, אין לראות בנסיבות אלה, על אף היעדר עבר פלילי, במקרים שאינם יכולים להיכנס לגדר חירג השיקום. להיפך, אלו במקרים בהם קל יותר להסיק כי הנאשם "ישתקם" או כי "יש סיכוי של ממש ישתקם". ואכן, בפסקת בית המשפט העליון קיימים מקרים בהם לנאים לא היה עבר פלילי, העבירה לא העידה על מהלך חייו ולא היה חשש שיחזרו ויבצע עבירות, ולמרות זאת בית המשפט חרג, דוקא בעקבות נתונים אלה, ממתחם הענישה לצרכי שיקום. סבור אני כי כך גם במקרה שבפניינו. כאשר אין כל נתון בכתב האישום המתואקן כי מדובר בעבירה שבוצעה באופן מתוכנן ומחושב, ועל רקע מכלול הנתונים שעולים מהתסaurus שירות המבחן, נראה כי זה המקרה המתאים לחירוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

עוד אצין כי במקרה שבפניינו נראה גם כי החירגה ממתחם העונש ההולם והמרת המאסר במתokin כליה למאסר בעבודות שירות, בלבד עם חיזוק המסתגרת הטיפולית/שיקומית בפיקוח שירות המבחן, תואמת גם את רוח המלצות צוות הتبיעה ליישום דו"ח ועדת דורנر, כפי שאומצו ע"י היועץ המשפטי לממשלה, כאמור בסעיף 3א' לנספה למכתבו מיום 31.1.18 לשרת המשפטים, שר האוצר והשר לביטחון פנים בעניין קיום פסק הדין שניתן בבג"ץ 1892/14 (בנושא צפיפות בבתי הכלא).

אני מצטרף גם להמלצתה של חברותי להאריך את משך פיקוח שירות המבחן על המערער ובכך ליצור מגנון פיקוח טיפולי שיסיע בידי המערער לחזור אל דרך הsher.

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**

השופטת תמר נאות פרט

אני מצטרפת לפסק דיןה של כב' השופטת טאובר ולהערכותיו של הנשיא, כב' השופט שפירא [אב"ד].

לטעמי, מתחם הענישה שקבע בית המשפט קמא בוודאי שלא מחמיר, במיחוד נוכח חומרת העבירות, החשש פן הנשך והאבלרים יגעו לידיים אחרות, וכן הтяжפה המחריפה וגברת של שימוש בנשקים, בבחינת "מכת מדינה", ואפשר גם לומר "מכה אזרחית" לגבי העיר בה עוסקים.

במצב דברים רגיל - ואף אם מדובר למי שנעדר עבר פלילי ואף אם התסקרו לגביו "חייב" - מן הראו שיושות עליו עונש של מאסר בפועל.

יחד עם זאת, שוכנעתי כי היה מקום לסתות מהמתחם בנסיבות הנוכחי מטעמי שיקום (וראו כי בית המשפט קמא לא דין באפשרות זו).

המדובר בידי שיסכוי השיקום שלו אינם ספקולטיביים גרידא, שכן הוא כבר החל לעבור הליך של שיקום ומעט ס"מ אחד מהקורסים במסגרת שירות המבחן. להערכת עורך תסוקיר המבחן - להליר השיקום יש כבר תוכאות, עוד טרם סיומו של ההליך, ויש בכך - בין היתר - כדי לתמוך במסקנה כי הסיסקו להישנות העבירות נמור. הלכה היא כי המלצת שירות המבחן אינה חזות הכל, אך במקרה הנוכחי, נוכח העובדה שבתסוקיר מפורטת ההתקדמות השיקומית של המערער וההערכה שיסכוי השיקום "המלא" טובים במיוחד, ב眦ור ההערכה שההליך השיקומי יגدع לו ישלח המערער לריצוי מססר במתќן כליה - כל אלה מחייבים לראות במקרה הנוכחי כאחד מהחריגים, שבהם יהא מקום לסתות מתחם הענישה, למרות מהות העבירה.

לכן, אני מצטרפת למסקנתם של חברי להרכבת.

בשולי הדברים, ולמרות עדותי מעלה, מצאתי בעיר כי טענת בא כוחו של המערער לגבי ההבדל בין כתוב האישום המקורי לבין כתוב האישום המתוקן - בכל הנוגע לסוג הנشك וביחס לסוג הת חמושת, איןנו הבדל מהותי, ולא על אף מבוססת עדותי לגבי קבלת הערעור. העובדה שחלק מהתחמושת או שחלק מהאבירים אינם תואם לבדוק לנשק - לא מפחיתים ממשמעותית מחומרת הדברים. היהות ולטענה זו של ההגנה יוסס משקל של ממש בהודעת הערעור ובטייעון בעלה, ולמען הבהיות (ולו לקרה מקרים עתידיים), סברתי להוסיף העירה זו.

תמר נאות פרי, שופטת

החליט לקבל את הערעור באופן שבו תקופת המססר אותה ירצה המערער תעמוד על שישה חודשים, במקום התקופה שגזר בית משפט קמא.ימי המעצר לא יונכו מתקופת המססר.

אנו מורות כי עונש המססר ירצה בעבודות שירות בהתאם לחות הדעת שהוגשה ביום 19.10.17 לבית משפט קמא. המערער ירצה את עבודות השירות בעירייה באקה אל גרביה, או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה על עבודות השירות. מאוחר והמועד לתחילת ריצוי עבודות השירות חלף anno מורה כי המערער יתיצב ביום א' 25.2.18 עד השעה 9:00 במפקדת עבודות השירות, ביום"ר עמקיים המצוי בתחום תחנת משטרת טבריה בכתב דבר הצעונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 04-9775099. הממונה על עבודות שירות יסדיר את קליטתו של המערער לעבודת השירות.

הסביר למערער כי הממונה על עבודות שירות מוסמך לשנות את המקום שנקבע לריצוי עבודות השירות. עוד הסביר כי אם יפר המערער את הוראות הממונה על עבודות השירות /או המUSIC מטעמו, וכן אם יבצע עבירה נוספת בתקופת ריצוי עבודות השירות, כי אז ניתן יהיה להפקיד את עבודות השירות באופן שבו יהיה על המערער לרצות את יתרת המססר כמססר בפועל בתקן כליה.

בנוסף אנו מורים כי המערער יעמוד בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 24 חודשים שמנינים מהיום, זאת בהסכמה זו. הוסבר למערער כי אם יפר את הוראות שירות המבחן וכן אם יבצע עבירה נוספת בתקופת הפיקוח, ניתן יהיה להחזיר את עניינו לבית משפט קמא שישקול להפקיע את צו המבחן ולגזר את דין חדש, כפי שימצא לנכון ובשים לב לחומרת העבירה שבביצועה הורשע.

יתר חלקי גזר דין של בית משפט קמא ישארו בעינם בשינוי אחד לפי מנתן תקופת התנאי שנקבעה לעונש המאסר על תנאי "יחל ממועד מתן פסק דין זה".

המצוירות תשלח עותר מפסק דין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, במעמד המערער וב"כ הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת

בטיינה טאובר,

שופטת

רון שפירא, נשיא

[אב"ד]